

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **A.-T. K. R. M.**
státní občan Irácké republiky
zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. MV-123060-4/SO-2021,
ve věci povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 7. 2021, č. j. OAM-06164-6/TP-2021, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení k trvalému pobytu.
2. Žalobce v žalobě kromě obecných tvrzení a citací právních předpisů namítl, že pro vyhovění žádosti není podstatné, že se nedostavil k vydání výjezdního příkazu, neboť je zákonnou povinností vydat mu výjezdní příkaz. Dále namítl porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti – správní orgány žalobce nevyslechly, ačkoli se výsledku domáhal. Žalobce také namítl, že správní orgány měly pečlivě zkoumat jeho pracovní a osobní vazby na území ČR, nepřiměřeně zasáhly do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce obstojně ovládá český jazyk, má v ČR družku a přátele, zpřetrhal vazby k zemi původu. Žalobce se v odvolání z opatrnosti vyjádřil i k důvodům zvláštního zřetele hodným, totiž k tomu, že jako voják čelil v zemi původu bezdůvodně šikaně ze strany nadřízených.
3. Žalovaný ve vyjádření zopakoval argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal dne 19. 4. 2021 žádost o povolení k trvalému pobytu, z níž je patrné, že je svobodný, bezdětný, jeho rodiče a 4 sourozenci žijí v Bagdádu. V přílohách dokládal skutečnosti o svém zdravotním pojištění, zaměstnání, bydlení a poslední rozhodnutí ve věci doplňkové ochrany. Správní orgán 1. stupně shromáždil potřebné informace týkající se jeho dosavadního pobytu na území, vyrozuměl žalobcova zástupce o možnosti seznámit se s podklady a dne 1. 7. 2021 zamítl žalobcovu žádost pro nesplnění podmínek uvedených v § 67 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V odvolání žalobce namítl, že nepovažuje za klíčovou skutečnost, že se nedostavil k vydání výjezdního příkazu, neboť je zákonnou povinností vydat mu výjezdní příkaz, a uvedl podle něj důvody hodné zvláštního zřetele, tedy šikanu ze strany nadřízených v Iráku. Žalovaný zamítl odvolání rozhodnutím ze dne 17. 8. 2021 a v odůvodnění se zabýval podmínkami uvedenými ve všech odstavcích § 67 zákona o pobytu cizinců, včetně důvodů zvláštního zřetele hodných.
6. Jak dále vyplývá z obsahu správních spisů, žalobce byl naposledy před podáním žádosti o povolení k trvalému pobytu v režimu strpění na území podle § 78b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a to do dne 24. 3. 2021, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 Azs 297/2020 o odmítnutí žalobcovy kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě o neprodloužení doplňkové ochrany. Postup po zániku strpění na území řeší § 78b odst. 7 zákona o azylu takto: *Ministerstvo vyznačí zánik strpění na území v potvrzení o strpění na území a udělí cizinci výjezdní příkaz s platností nejdéle na dobu 1 měsíce. Cizinec je povinen se dostavit za účelem vyznačení zániku strpění na území na ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti.* Soud zdůrazňuje znění poslední citované věty právního předpisu, která jednoznačně určuje povinnost cizince

dostavit se ve stanovené lhůtě na ministerstvo k řešení dalšího pobytového statusu. Žalobce tuto povinnost porušil, a v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu nedisponoval žádným pobytovým oprávněním, což bylo rozhodující z hlediska posuzování nepřetržitého pobytu na území podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobcová námitka, že není podstatné, že se nedostavil k vydání výjezdního příkazu, když mu stejně musí být vydán, tak není důvodná.

7. Jak soud ověřil z obsahu správního spisu, žalobce se ani v žádosti ze dne 19. 4. 2021, ani kdykoli později v průběhu správního řízení nedomáhal svého výsledku. Žalobcův zástupce nereagoval ani na výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí, doručil správnímu orgánu pouze odvolání. Správní orgán vycházel z údajů uvedených žalobcem v žádosti, z jím doložených příloh a z informací o dosavadním pobytu žalobce na území. Soud na tomto místě připomíná právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019 č. j. 1 Azs 367/2018-34, podle níž *Obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost (§ 50 odst. 2 správního řádu), případně označit důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu).* Podle krajského soudu byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v nezbytném rozsahu, takže žalobní námitka porušení § 3 správního řádu pro nevyslechnutí žalobce není důvodná.
8. O tom, že by měl žalobce v ČR družku, není žádná zmínka v celém správním spise, žalobce to neuvedl ani v odvolání, poprvé až v soudní žalobě. Všemi skutečnostmi tvrzenými i zjištěnými v průběhu správního řízení se jak správní orgán 1. stupně, tak žalovaný zabývali v odůvodnění svých rozhodnutí. Správní orgány poukázaly především na to, že žalobce je svobodný, bezdětný, jeho nejbližší příbuzní žijí v Iráku. Žalovaný vypořádal i žalobcovu odvolací námitku stran jeho obav z návratu do země původu. Správní orgány podle názoru soudu pečlivě zkoumaly žalobcovy vazby na území ČR, bez toho, že by nepřiměřeně zasáhly do jeho soukromého a rodinného života. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
10. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 3. března 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje